

Sapientia

faciatis dilectas. Donec ipsa velit. Que est ista q̄ ascendit de deserto delicia aſſluens. innixa ſup dilectū ſuū. Sub arbo re malo fufcitaui te. Ibi corrupta eſt mater tua. ibi violata eſt genitrix tua. Pone me vt ſignaculū ſup cor tuū: vt ſignaculū ſup brachiū tuū q̄ fortis eſt vt mors dilectio. dura ſicut infernus emulatio. Lampades ei⁹ vt lampades ignis atq; flammay. Aque multe nō potuerūt extinguerē charitatē. nec flumi na obruent illā. Si tederit homo oīm substantiā domus ſue p̄ dilectōe: quaſi nihil despiciet eam. Horor n̄ea parua et vbera nō habet. Quid faciemus ſorori nostre: in die q̄n alloquēda eſt. Si murus eſt edificemus ſuper eum p̄pui gnacula argentea. Si oſtiū eſt: p̄pinga mus illud tabulis cedrinis. Ego mu rus. et vbera mea ſicut turr̄is ex quo ſacta ſum corā eo quaſi pacē repiens. Elnea fuit pacifico. in ea que habet pplos. Tradidit eam custodib⁹: vir affert pro fructu ei⁹ mille argēteos. Elnea mea corā me eſt. Oille tui pacifici et ducen ti his qui custodiunt fructus eius. Que habitas in hortis. amici auſcultant fac me audire vocē tuā. Fuge dilecte mi et assimilare capree hinnuloq; ceruorum ſuper montes aromatum.

Expliciunt cantica canticorum.
Incipit prologus in librū Sapietie:

Iber sapie apud hebreos nūſch̄ eſt. Cū et ip̄e ſtilus grecam magis eloquentiam redolet. Hunc iudei Philonis eſſe affirmant.

Qui pindē ſapietie nominatur. q̄ in eo christi aduentus qui eſt ſapietia patris. et paſſio eius emideter exprimitur.

Explicit prologus. Incipit
liber Sapietie. Capl̄m I

v

Iligite

iusticia q̄ iudiſcat terrā. Se tite de dño i lo nitate et ſimpli citate cordis q̄ rite illū: q̄m in uenitur ab hiſ q̄ non tentant

illum: appetat aut̄ eis qui fidem habet in illum. Peruerſe enī cogitationes ſeſparant a deo: probata aut̄ virtus corripiet inſipientes. Q̄m in maluolā aīam nō introibit ſapietia: nec habicabit in corpe ſubdito peccatis. Spūs enī ſanctus discipline effugiet ſictum. et auferet ſe a cogitationib⁹ que ſunt fine intel lectu. et corripietur a ſupueniente ini quitate. Benignus eſt enī ſp̄fis ſapietie et nō liberabit maledictū a labijs ſu is: q̄m renū illius teſtis eſt deus. et cor diſ illius ſcrutator eſt verus. et lingue eius auditor. Q̄m ſp̄fis dñi repleuit orbem terrar̄. et hoc qđ p̄tinet oīa ſcien tiam habet vocis. Propter hoc qui loq tur iniqua nō p̄ latere: nec preteriet ilium corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij interrogatio erit: ſer monum aut̄ illius traditio ad deum ve niet ad correptionē iniquitatum illius. Q̄m auris celi audit omnia. et tumul tus murmurationū non abscondetur. Lustodite ergo vos a murmuratione que nihil prodeſt. et a detractōne parcite lingue. Q̄m ſermo obscurus in va cuum non ibit: os aut̄ qđ mentitur occidit aīam. Mollite gelare morte in erro re vite v̄e: neq; acquiratis pditionem in operibus manuum v̄ear̄. Q̄m deus mortem nō fecit: nec letatur in pditione viuor̄. Creauit enim vt eſſent oīa. et sanabiles fecit nationes orbis terra rum. et non eſt in illis medicamentuz exterminij. nec inferoz regnum in ter ra. Iuſticia enī ppetua eſt et immortali: inuſticia aut̄ mortis acquiſitio. Impijs aut̄ manib⁹ et verbis accerſierunt illam

et estimantes illā amicam. defluerunt
et sponsones posuerunt ad illā: qm̄ mor-
te digni sunt q̄ sunt ex pte illius. **II**

Dixerunt enī impij: cogitantes
apud se nō recte. Erigū et cū
tedio est tps vite n̄a. et nō est
refrigeriū in fine h̄is et nō est qui agni-
tus sit reuerlus ab inferis. Quia ex n̄i
hilo nati sumus. et post hoc erimus tā/
q̄ non fuerimus. Qm̄ sumus afflatus
est in narib⁹ n̄is. et sermo scintille ad cō
mouendū cor n̄m. Quia extinctus ci-
nis erit corpus n̄m. et sp̄us diffundet
tanq̄ mollis aer. Et transfibit vita n̄a
tanq̄ vestigiū nubis. et sicut nebula dis-
solueſ. q̄ fugata est a radice solis. et a ca-
lore illius aggrauata. Et nomē n̄m ob-
litionē accipiet p̄ tps et nemo memoriam
habebit operū n̄orū. Umbra enī trāſit
est tps n̄m. et nō est reuersio finis n̄i
qm̄ signata est et nemo reuertit. Celeni
te ḡ et fruamur bonis q̄ sunt. et vramur
creatura tanq̄ in iuuētute celeriter. Cli-
no p̄cioso et vnguētis nos impleamus
et nō p̄tereat nos flos tpis. Coronem⁹
nos ros̄is āteq̄ marcescat: nullū pratū
sit qd̄ nō p̄transcat luxuria n̄a. Nemo
v̄m exors sit luxurie n̄a. Cibiq̄ relinq-
mus signa leticie: qm̄ hec est ps n̄a. et
hec est tors n̄a. Opprimamus pauperē
iustū. et nō pcamus vidue nec veterano
nec reuereamur canos multi tpis. Sic
aut̄ fortitudo n̄a lex iniusticie. Qd̄ enī
infirmū est inutile inuenit. Circūueni-
am⁹ ḡ iustū qm̄ inutilis est nob. et prius
est opib⁹ n̄is et improperat nobis p̄cā
legis. et diffamat in nos p̄cā discipline
n̄e. Promittit se scientiā dei h̄e et fili-
um dei se noiat. Fcūs est nobis in tra-
ductionē cogitationū n̄arū. Grauis est
nobis etiā ad videndū: qm̄ dissimilis ē
alijs vita illius. et immutate sunt vie
eius. Tanq̄ nugaces estimati sumus
ab illo et abstinet se a vñs n̄is tanq̄ ab
immūdicis: et perf̄ nouissima iustorū:
et gloriaſ p̄em se h̄e deū. Gloriamus
ergo si sermones illius veri sint. et ten-
temus que ventura sunt illi. et sciemus

que erūt nouissima illius. Si enī est ve-
rus filius dei suscipiet illū et liberabit ih-
lū de manib⁹ p̄trarioꝝ. Contumelia et
tormēto interrogemus eū: ut sciamus
reuerentiā eius et p̄bemus patientiā ih-
lū. Morte turpulima cōdemnemus
eū. Erit enī ei respectus ex sermonib⁹ il-
lius. Hec cogitauerūt et errauerūt: exce-
cauit enī illos malicia eoz. Et nescieat
sacramēta dei neḡ mercedē sperauerūt
iusticie. nec iudicauerūt honorem aiaz
scāp: Qm̄ deus creauit hoīem in exten-
minabile et ad imaginē filiūdinis sue
fecit illū. Inuidia aut̄ diaboli mors in-
trouit in orbem terrarū: amittatur aut̄ il-
lum qui su. et ex parte illius. **III**

Estoy aut̄ anime in manu dei
sunt. et nō tanget illos tormē-
tū mortis. Ilii sunt oculis in-
sipientiū mori. et estimata est afflic̄io
exitus illoꝝ. Et ab itinere iusto abierunt
in exterminū. et q̄ a nobis est iter exte-
minij: illi aut̄ sunt in pace. Et si corā bo-
minib⁹ tormēta passi sunt: sp̄es illoꝝ im-
mortaliitate plena est. In paucis verati
in multis bñ disponent: qm̄ deus tenta-
uit eos. et inuenit eos dignos se. Tanq̄
aurū in fornace p̄banit illos. et quasi
holocausti hostiāz accepit illos. et in tpe
erit respectus illoꝝ. Fulgebunt iusti et
tanq̄ scintille in arundineto discurrēt.
Judicabūt natōes. et dñabuntur p̄p̄lis
et regnabit dñs illoꝝ in perpetuū. Qui
fidūt in illo intelligent veritatē: et fi-
deles in dilectōe acquiescēt illi: qm̄ do-
num et pax est electis eius. Impij aut̄
qm̄ que cogitauerūt correptionē habe-
bunt: qui neglexerunt iustum a domi-
no recesserunt. Sapientiam enī et di-
sciplinā qui abiicit infelix est. et vacua
est sp̄es illoꝝ. et labores sine fructu et in
utilia opa eorum. Mulieres eoz insen-
sate sunt et nequissimi filii illoꝝ. Ma-
ledicta creatura eorum qm̄ felix est ste-
rilis et incoquinata: que nesciuit tho-
rum in delicto. Habebit fructum in re-
spectione animarum sanctarū. Et spado
qui non operatus est per manus suas

Sapiencia

iniquitatē: nec cogitauit aduersus teū nequissima. Dabit enim illi fidei donum electū, et sors in cōplo deī acceptissima. Honor enim lab̄ gloriōsus est fruct̄ et que nō cōcidat radix sapietie. Filii aut̄ adulteroz in cōsummatione erūt et ab iniquo thoro semē exterminabitur. Et si quidē lōge vite erūt, in nihilū cōputabuntur, et sine honore erit nouissima senectus illoꝝ. Et si celerius defuncti fuerint, n̄ habebūt spem nec i die agnitionis allocutionē. Nationes enim iniquare sunt cōsummationis.

III

Quā pulcra est casta generatō o cū claritate. Immortalis ē ei memoria illius: qm̄ et apud deū nota est et apud homines. Cum p̄ns ē inuitant illā, et desiderant eam cum se eduxerit, et in ppetuū coronata trium phat, in coinquinatoꝝ certaminū p̄misum vincens. Multigena aut̄ impiorū multitudō nō erit vtilis, et spuria virtus lamina nō dabūt radices altas; nec stabile firmamentū collocabunt. Et si in ramis i tpe germinauerint, infirmiter posita a vento cōmouebunt, et a nimietate ventoz eradicabunt. Cōstringent eum rami incōsummati, et fructus illo rum inutiles et acerbi ad manducandū et ad nihilū apti. Ex inquis enī oēs filij q̄ nascunt testes sunt neq̄tie aduersus parētes in interrogatōne sua. Iustus aut̄ si morte p̄occupatus fuerit in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, nō diurna: neq̄ annoꝝ numero cōputata. Cani aut̄ sunt sensus hominis, et etas senectutis vita immaculata. Placēs deo factus dilectus et viues inter peccatores translat̄ est. Razetus est ne malitia mutaret intellectū eius, aut ne fictio deciperet aīaz illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona et incōstantia p̄cupiscētie trāsuertit sensum sine malitia. Cōsummatus in breui expleuit tpa multa. Placita enim erat deo aīa illi, ppter hoc pperauit educere illū de medio iniquitatū. Populi aut̄ vidētes et nō intelligentes nec po-

nētes in precordijs talia: qm̄ gratia dei et misericordia eit in sanctos eius, et re spectus sup electos illius. Cōdemnat aut̄ iustus mortuus viuos impios, et inuentus celerius cōsummata longaz vitā iniusti. Cōldebunt enim finē sapientis et nō intelligent quid cogitauerit de illo deus, et quare minuerit illū dñs. Cōldebunt enim et cōtemnēt eum alios aut̄ deus irridebit. Et erunt post hec tecedentes sine honore, et in cōtumelia inter mortuos in ppetuū Qm̄ dirūp̄c̄ illos inflatos sine voce, et cōmouebit illos a fundamētis, et v̄sc̄ ad supremū desolabunt. Et erūt gemētes et memoria illoꝝ perierit. Clemet in cogitatione peccatoꝝ suox timidi, et traducet illos ex aduerso iniqtates ipsoꝝ.

V

Unc stabūt iusti in magna cōstantia aduersus eos qui se angustiauerūt, et q̄ abstulerūt labores eoz. Cōldeutes turbabunt timore horribili, et mirabuntur in subitatione inspirate salutis gemētes pre angustia sp̄us dicētes intra se: penitentiā agentes et pre angustia sp̄itus gementes. H̄i sunt quos habuimus aliquādo in terilum, et similitudinē impropriū nos insentaci vitam illorum etiūmabamus insania, et sine illoꝝ sine honore. Ecce quō cōputati sunt inter filios dei, et inter sanctos sors illoꝝ est. Ergo errauimus a via veritatis, et iusticie lumen nō luxit nobis, et sol intelligētie nō est orbus nobis. Lassati sumus in via iniquitatis et pditionis et ambulauim̄ vias difficiles: viam autē domini ignorauimus. Quid nobis p̄fuit supbia aut diuitiarū iactantia quid contulit nobis, transferunt omnia illa tanq̄ vmbra et tanq̄ nūcius p̄currēs. Et tanq̄ nauis q̄ ptransit fluctuantē aquā cuius cū p̄terierit nō est restigium inuenire, neq̄ se mitam carine illius in fluctibz: aut auisque transuolat in aere cuius nullū inuenitur argumentū itineris illius: sed tantū sonitus alarū reverberans leue ventum, et scandens per vim itineris

II II

aerē, cōmotis alis transvolauit. et post
hoc nullū signū inuenīt itineris illius;
aut tanq̄ lagitta emissum in locū desti-
natū; diuisus aer primū in se reclusus
est; vt ignoreſ trāſitus illius; ſic et nos
nati cōtinuo definiſimus eſſe. et virtutis
quidē nullū signū valimus oſtēdere
in malignitate aut nostra cōſumpti ſu-
muſ. Talia dixerūt in inferno hi q̄ pec-
cauerūt. qm̄ ſpes imp̄i tanq̄ lanugo ē
que a vento tollit; et tanq̄ ipuma graci-
lis q̄ a pcella disp̄git; et tanq̄ fumus q̄
a vento diffusus eſt. et tanq̄ memoria
hospitū vnius diei ptereuuntis. Iuſti
aut in ppetuū viuent. et apud dñm eſt
merces eorū; et cogitatio illoꝝ apud al-
tissimū. Ideo accipiet regnū decoris et
diadema ſpeciei de manu dñi; qm̄ te-
ra ſua teget eos; et i brachio ſancto ſuo
defendet illos. Et accipiet armaturam
celus illius; et armabit creaturā ad vlti-
onē inimicorū. Induet p thorace iuſti-
ciam; et accipiet p galea iudiciū certū.
Humet ſcutū inexpugnable equita-
tem; acuet aut dirā irā in lanceā; et pu-
gnabit cū illo orbis terrarū cōtra iuſ-
ſatos. Ibūt direkte emissiones fulgurū
et tanq̄ a bene curuato arcu nubiū ex-
terminabunt; et ad certū locū iuſſiēt.
Et a perroſa ira plene mittent grandu-
nes et ſcadefecet in illos aqua maris; et
flumina cōcurrēt duriter. Cōtra illos
ſtabit ſpūs virtutis. et tanq̄ turbo ven-
ti diuidet illos et ad h̄eremū pducet oēs
terrā iniqtatis illoꝝ; et malignitas euer-
tet ſedes potentiuſ.

VI

Elioꝝ eſt ſapiētia q̄vires; et vir-
m̄ prudens q̄ fortis. Audite ergo
reges et intelligite; diſcite iudi-
ces finiū terre. Prebete aures vos q̄ cō-
tinetiſ multitudines et placetiſ robis
in turbis nationuz; qm̄ data eſt a dño
potestaſ robis. et virtus ab altissimo. q̄
interrogabit opa vta et cogitatōes ſcu-
tabit; qm̄ cū eſſetis ministri regni illius
nō recte iudicatiſ nec custodiſ legē
iusticie; neq̄ ſm̄ voluntatē dei ambula-
ſtis. Horrēde et cito apparetis rob; qm̄

iudiciū turiffimū in hiſ qui pſent fiſet
Exiguo enī cōcediſ misericordia. poten-
tes aut̄ potēter tormēta patient. Non
enī ſubtrahet pſonā cuiusq̄ deus qui
eſt omniū dñator. nec perebit magnitu-
dine cuiusq̄; quoniā pufillū et magnū
ipe fecit; et equaliter eſt illi cura de om-
nibus. Fortioribus aut̄ fortior iuſtificatio
cruciatio. Alios ergo reges ſunt hi ſer-
mones mei; vt diſcatis ſapiētia et ne
excidiatis. Qui enī cuſtodierte iuſtice
eiam iuſte iudicabunt; et qui diſciderint
iuſta; inueniēt quid reſpondeat. Cōciſ
pſcite ergo ſermones meos et diligite
illoſ; et habebitis disciplinam. Clara ē
et que nunq̄ marceſſit ſapiētia; et fa-
cile videſ ab hiſ qui diligūt eam; et in-
uenitur ab hiſ qui querūt illam. Pre-
occupat qui ſe cōcupiſcūt. vt illis le pri-
or oſtēdat. Qui de luce vigilauerit ad il-
lam nō laſvabit; aſſidentē enī illā fori-
bus ſuis inueniet. Logitare ergo de il-
la ſenſus eſt cōſummatuſ. et q̄ vigila-
uerit ppter illā; cito erit ſecurus. Qm̄
dignos ſe circūt ipa querēs; et in vijs
ſuis oſtendet ſe illis hilariſter; et in oī p
uidentia occurret illis. Iuſtū enī illi
veriſſima eſt discipline concupiſcentia.
Curia ergo discipline diſlectio eſt; et di-
lectio cuſtodia legū illius eſt. Cuſtodi-
tio autem legū cōſummatio incoru-
ptionis eſt; ancorruptione aut̄ facit eſſe. p
ximū deo. Cōcupiſcentia itaq̄ ſapiētie
deducit ad regnū ppetuū. Si ergo de-
lectamini ſedib; et ſeptiſ o reges po-
puli. diligite ſapiētiam vt in perpetu-
um regnetis. Diligite lumen ſapiētiae; oēs
qui pefſis populis. Quid eſt au-
tem ſapiētia et quemadmodū facta ſit
reſerā. et nō abſcondā a robiſ ſacramē-
ta dei; ſed ab initio nativitatis inuerti-
galvo. et ponā in lucē ſcientiam illius. et
nō pterib; veritatē. neq̄ cum inuidia
tabeſcente iter habeb; quoniā talis
homo non erit particeps ſapiētiae. Mu-
litudo autem ſapiētium ſanitas eſt
orbis terrarū. et rex ſapiens populi
ſtabilimentuz eſt. Ergo accipite diſci-

Sapientia

plinam per sermones meos: et prodes
tis vobis.

VII

Em quidē et ego mortalis ho
mo similis omnibꝫ: et ex gene
re terreno illi? q̄ prior factus ē
et in ventre matris figurat? sum caro
de cē mensū tpe coagulatus sum i san
guine. ex semine hominis et delectamē
to somni pueniēte. Et ego nat⁹ accepi
cōmūnē aerē. et in sūlē factā decidi ter
ram: et primā vocē simile oībus emīsi
plorās. In inuolumētis nutrit⁹ sum
et magnis curis. Nemo enī ex regibꝫ
aliud habuit nativitatis initū. Unus
ergo introitus est oībꝫ ad vitā et simili
exitus. Propter hoc optauit⁹ datus est
mihi sensus, et inuocauit⁹ et venit in me
spūs sapie. Et p̄posui illā regnis et se
dibus: et diuitias nihil esse vixi in cō
paratione illius. Nec cōparaui illi lapi
dem p̄ciosuz. quoniā omne aurū in cō
paratione illius arena est exigua. et tā
q̄ lucū estimabī argentū in cōspectu
illius. Sup salutē et speciem dilexi il
lam: et p̄posui pro luce habere illā: qm̄ in
extinguibile est lumē illius. Celerūt
aut̄ mihi omnia bona pariter cū illa. et
innumerabilis honestas per manus il
lius. et letatus sum in oībꝫ. qm̄ ante ce
debat me ista sapiētia. et ignorabā qm̄
bonū omniū mater est. Quā fine si
cione didici: et fine inuidia cōmunico
et honestatē illius nō abscondo. Insi
nitus enim thesaurus est vobis. quo
qui vñi sunt: p̄cipes facti sunt amici
cie dei: ppter discipline dona cōmenda
ti. Oili aut̄ dedit deus dicere ex sentē
tia et p̄sumere digna horū q̄ mihi dan
tur: qm̄ ip̄e sapiētiae dux est. et sapien
tum emendator. In manu enī illius et
nos et sermones nostri. et oīs sapiētia
et operū scientie disciplina. Ip̄e enim
dedit mihi horꝫ que sunt scientiā veraz
vt sciām dispositionē orbis terrarū et
virtutes elementorꝫ: initū et cōsum
mationē et medietatē tpm. vicissitudi
num p̄mutationes. et cōsummatōnes.
temporꝫ. et morū mutatōnes. diuisio
nēs temporū. anni cursus. et stellarum
dispositōes. naturas animaliū. et iras bestia
rū. vim ventorꝫ. et cogitatōes homīm. dis
serētias virgultorꝫ. et virtutes radicū.
et q̄cunq̄ sunt abscōsa et improvisa di
 dici. Quid enī artifex docuit me sapia.
Est enī in illa spūs intelligētie sanct⁹.
vnicus multiplex. subtilis. discret⁹. mo
bilis. incoquinat⁹. certus. suauis. a
mans bonū. acutus. qui nihil vetat bñ
facere. human⁹. benignus. stabilis. cer
tus. securus. oēm habens virtutē. oīa
p̄spiciēs. et q̄ capiat oēs spūs intelligi
biles: mundus. subtilis. Omnipotētis enī
mobilibꝫ mobiliorꝫ est sapiētia. Attin
git aut̄ vbiq̄ ppter suam mundiciam.
Elapor est enī virtutis dei. et emanatio
quedā est claritas omnipotentis dei since
ra. et iō nihil iniquitatū in eā incurrit
Landoz est enī lucis eterne et speculū
fine macula dei maiestatis. et imago bo
nitatis illius. Et cum sit vna: oīa pōt,
et in se pmanēs. omnia innouat. et per
natōes in aīas sanctas se trāfert. Ami
cus dei et p̄phetas cōstituit. Neminem
enī diligit deus: nisi eū q̄ cū sapiētia in
habitat. Est enī hēc speciosior sole. et su
per omnē dispositionē stellarū. luci cō
parata inuenit prior. Illi succedit nox
sapiaz aut̄ nō vincit malicia.

VIII

Et ingit ergo a fine vñcō ad his
a nem fortiter. et disponit omnia
suaviter. Hanc amavi et exqui
siui eā a iuuētute mea. et q̄siui spōniz
mihi eā assumere: et amatoz factus suz
forme illius. Generositatem illius glo
rificat cōtubernium habens dei: sed et
omniū dñs dilerit illā. Doctrix enī est
discipline dei et electrix operū illius. Et
si diuitie appetunt⁹ in vita: quid sapien
tia locupletius que operat̄ oīa. Si aut̄
sensus opatur. quis horū que sunt ma
gis q̄ illa est artifex. Et si iusticiā quis
diligit: labores huius magnas habent
virtutes. Sobrietatem enim et pru
dentiam docet. et iusticiam et virtutes
quibus utilius nihil est in vita homi
nibus. Et si multitudinem scientie

nnij

desiderat quis: scit preterita et de futuris estimat. scit per iutias sermonum disolutores argumentorum signa et modis
scit antequam fiat: et euentus tempore et seculorum. Proposuit ergo haec adducere mihi ad conuandum. sciens quoniam mecum comunicabit de bonis. et erit allocutio cogitatōis et tecum mei. Habeto propter hanc claritatem ad turbas. et honorem apud seniores. Juuenis et acutus inueniar in iudicio et in cōspectu potentium mirabilis ero. et facies principum mirabundus me. Tace tem me sustinebut: loquentem me respiciens. et sermocinante me plura; manus ori suo imponet. Preterea habeo per haec immortalitatem. et memoriam eternam his quod post me futuri sunt relinquā. Dispona populos et nationes mihi erunt subdite. Limebut me audiētes reges horrendi. et in multitudine videloz bonus et in bello fortis. Intrās in domum meā quiescā cū illa. Nō enim habet amaritudinem cōuersatio illius: nec cedū coniunctus illius; sed leticiā et gaudiū. Hec cogitā apud me et cōmemorās in corde meo: quoniam immortalis est in cogitatione sapia. et in amicitia illius delectatio bona. et in opib⁹ manu illius honestas sine defectō. et in certamine loco illius sapientia. et p̄claritas in cōmunicatōne sermonū ipsius: circumib⁹ querens. ut mihi illā assumerē. Duer autē erā ingeniōsus et sortitus sum aīaz bonā. Et cū essem magis bon⁹: veni ad corp⁹ incomparatū. Et ut sciui quoniam aliter nō possem esse cōtinēs nisi te dñe. et hoc ipm erat summa sapia. scire cuius esset hoc donum adiūtū et deprecatus sum illū et dixi ex totis p̄cordijs meis.

IX

Eus patrū meoz et dñe misericordiū fecisti oīa verbo tuo. et sapientia tua cōstituisti hominem. ut dominare tur creature quia te facta est. ut disponat orbem terrarum in equitate et iusticia. et in directōne cordis iudicium iudicet: da mihi sedū tuarū assūtricē sapiaz. et non li me reprobare a pueris tuis quoniam seru⁹ tu⁹ sum ego et filius ancille tue: ho misericordia

mus et exigui tuis. et minor ad intellectum iudicij et legū. Et si quis erit primum matus inter filios hominum si absuerit ab illo sapia tua: in nihilū computabif. Tu aut elegisti me regē populo tuo: et iudicēs filiorū tuorū et filiarū. Et dixisti me edificare templū in morte sancto tuo. et in civitate habitatōis tue altare similitudinem tabernaculi sancti tui: quod preparasti ab initio. et tecum sapientia tua quod nouit operā tua: quod et affuit tunc cū orbe terrarum facerēs: et sciebat quod esset placitū oculis tuis. et quid directū in p̄ceptis tuis. Omitte illam de celis sanctis tuis: et a te de magnitudinis tue. ut mecum sit: et me cum laboret ut sciā quid acceptū sit a pud te. Scit enim illa omnia et intelligit et deducet me in operibus meis sobrie et custodiet me in sua potētia. Et erunt accepta opera mea. et disponā populum tuum iustitiae. et ero dignus sediū patris mei. Quis enim hominē poterit scire cōsiliū dei: Aut quis poterit cogitare quod rexit deus: Logitatōes enim mortaliū timide. et incerte. p̄udentie nostre. Corpus enim quod corrumperif aggrauat animam. et terrena inhabitatō deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile estimamus que in terra sunt. et quod in p̄spectu sunt inuenimus cū labore. Que in celis sunt aut: quod inveniūt. Sensus aut tuū quis sciēt nisi tu tederis sapientiam et misericordiam spiritum sanctū tuum de altissimis. et si correcte sint semite eoz qui sunt in terris. et que tibi placent didicerint homines. Nam per sapientiam sanati sunt quicquid placuerint tibi domine a principio.

X

Ecce illū qui primus formatus est a deo pater orbis terrarum. cū solus esset creatus custodiuit. et eduxit illū a delicto suo. Et eduxit illum de limo terre. et dedit illi virtutes cōtinendi omnia. Ab hac ut recessit in iustus in ira sua: per irā homicidij fratrenitas deperire. Propter quod cū aqua deleret terrā sanavit iterum sapientiam per cōtemptibile lignū iustū gubernans.

Sapientia

Hec et in cōsensu superbie cū se natiōnes extulissent sciuīt iustum, et cōseruauit sine querela deo, et in filiis misericordiā fortem custodit. Hec iustum a pereuntibz impiis liberauit fugientēz; descendētē igne in pentapolim: quibz i testimoniuī nequitie sumigabunda cōstat deserta terra, et in certo tpe fructu habētes arbres, et incredibilis aie memoria stans ſigmentū ſalī. Sapiētia enī pteſeuntēs nō tm̄ in hoc laphi ſunt vt ignorarēt bona: fed et in ſipiētie ſue requirūt hoibz memoriam: vt in his que peccauerūt: nec latere potuiffent. Sapiētia aut̄ hos q̄ ſe obieuāt a doloribz liberabit. Hec aut̄ pſugū tre fratriſ iuſtum deduxit p̄ vias rectas, et oñdit illi regnū dei, et dedit illi ſciam ſanctor̄. Honeſtauit illi in labořibz: et cōpleuit labores illi. In fraude circūuenientiū illi affuit illi: et honeſtu fecit illi. Lufſodiuit illi ab inimicis et a seductoribus tutauit illi. Et certamē forte deſtit illi vt vinceret et ſciret, qm̄ oīm potentior eſt ſapiā. Hec venditū iuſtū nō derelinqt ſed a peccatoribz liberauit eū. deſceditq̄ cū illo in foueā et in vinculis nō dereliquit illi. Donec afferret illi ſcēptru regni, et potentia aduersus eos q̄ eū deprimebat, et mendaces oñdit qui maculauerūt illi: et dedit illi claritates eternā. Hec populu iustum et ſemē ſi ne querela liberauit a nationibz que illum deprimebant. Intravit in aīam ſerui dei, et ſterit cōtra reges horredos in portētis et signis. Et reddidit iuſtis mercedē labořū ſuoř et deduxit illos in via mirabili, et fuit illis in velamento diei, et in luce ſtellarū p̄ noctē. Et transculit illos p̄ mare rubru et transuerit illos p̄ aquā nimia. Inimicos aut̄ illoř temerit in mare, et ab altitudine inferorū edurit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia impioř, et decantauerūt dñe nomē ſanctum tuū, et vicericem manū tuaz laudauerūt pariter. Quoniam ſapiētia aperuit os mutoř, et linguas infantū fecit diſertas.

XI

Ierit opa eoz i manibz p̄phe
dō re sancti. Iter fecerūt p̄ teſerita q̄ nō habitant i locis deſeriti fecerūt casas. Stererūt p̄ tra hostes et de inimicis ſe vindicauerūt. Sities rūt i inuocauerūt te, et data eſt illis aq̄ de petra altissima et requeſ ſitis de lapis de duro. Per q̄ enī penas paſti ſunt inimici illoř, a defectōne por̄ ſui, in eis cū abundarent ſilij israel letati ſunt. Per hec cū illis deſſent bene cū illis accum eſt. Nā p̄ fonte quidē ſempiterni flumi niſ humanū ſanguinē dediti iniuiſis Qui cum minuerent in traductōe infantium occitorū, dediti illis abundātem aquā inspirate: ostendēs p̄ ſitum q̄ tunc ſunt, quemadmodū tuos exaltares et aduersarios illoř necates. Cum enim tentati ſunt et quidē cum milē ricordia disciplinā accipietes ſcierunt, quemadmodū cum ira iudicati impij tormenta paterent. Hos quidē tanq̄ pater monēs pbasti: illos aut̄ tanq̄ durus rex interrogās cōdemnasti. Absentes enī pñtes ſimiliter torquebantur. Duplex enī illos accepat tediū, et gemitus cū memoria preteritorū. Cum enī audiret p̄ ſua tormenta bene ſecū agi, cōmemorati ſunt dñm: admirat̄es in finem exitus. Quē enim in expoſitione praua, piectū teriferūt: in fine euentus miraci ſunt. Nō ſit iuſtis faciēs: p̄ cogitatōbi aut̄ inſenſatis iniquitates illořū. Qd̄ quidē errantes colebāt mu tos ſerpentes et bestias ſupuacuas: amifisti illis multitudinē mutoř aīaliū in vindictā: vt ſciēt qz p̄ que peccat q̄s per hec et torqueſ. Nō enī impossibilis erat omnipotēs manus tua que creauit orbem terrarū et materia inuisa, immittere illis multitudinē vroř aut̄ audaces leones, aut̄ noui generis ira plenař et ignotas bestias, aut̄ vaporē igneum ſpirat̄es, aut̄ ſumi odoře pferentes aut̄ horredas ab oculis ſcintillas emiſtentis: quarū nō ſolū leſura poterat illos exterminare, ſed et aspectus p̄ timore occidere. Nā et ſine hiſ vno ſpiritu

nn ij

poterant occidi psecutionē passi ab iphis
factis suis, et disp̄si p spirū virtutis
tue: sed oia in mēutra et numero et pon/
dere disposuisti. Multū enī valere tibi
soi superat semp et virtuti brachij tui
q̄s resuierit. Qm̄ tanq̄ momentū hate
re, sic est ante te orbis terrarū et tanq̄
gutta roris antelucani qui descendit in
terrā. Et misereris oīm, qz oia potes, et
dissimulas peccata hominū ppter peni/
tentia. Diligis enī omnia que sunt et
nihil eoz odisti que fecisti: nec enī odi/
ens aliquid cōfisiūisti: aut fecisti. Quō
aut posset aliqd pmanere nisi tu voluis
ses, aut qd a te rocatū nō esset: cōserua
retur. Hanc aut oīb: qm̄ tua sunt do/
mine, qui amas aias.

XI

Debonus et suavis est dñe spiri/
tu tuus in oīb. Ideoq̄ hos
q̄ exerrat prib̄ corripis et de q̄
bus peccat ammonies et alioqris vt rei/
cta malicia credat in te dñe. Illos enī
antiq̄s inhabitatores terre lancē tue
quos exhorruisti: qm̄ odibilia opa tibi
faciebant p medicamine et sacrificia ini/
usta: et filioz suoz necatores sine mis/
ericordia, et comestores visterū homi/
nū et deuoratores sanguinis, et auctores
parētes aiaz inauxiliatariū pdere volui/
sti a medio lacramēto tuo. p manū pa/
rentū nōz: vt dignā p̄ciperet pegrina/
tionē pueroz dei: q̄ tibi oīm charior est
terra. Sed et his tanq̄ hoīb̄ p̄p̄ciliū.
et misisti antecessores exercitus tui ve/
spas: vt illos paulatim exterminarent
Nō qz impotes eras in bello subiçere
impios iustis: aut bestijs sevis, aut ver/
bo duro simul exterminate, sed pribus
iudicās das locū penitētie, nō igno/
rans qm̄ nequā est natio eoz, et natu/
ralis malicia ip̄oz et qm̄ nō poterat mu/
tari cogitatio illor̄ in ppetuū. Semen
enierat maledictu ab inicio. Nec timēs
aliquem veniā dabas peccatis illorum.
Quis enim dicet tibi: quid fecisti. Aut
quis siabit ptra iudiciū tuū? Aut quis
in cōspectu tuo veniet vindex iniquorū
hominum? Aut quis tibi imputabat si

perierint nationes quas tu fecisti. Non
est enim aliis deus q̄ tu, cui cura est de
omnibus: vt ostendas quoniā non in/
iuste iudicas iudiciz. Neq̄ rex neq̄ ty/
rannus in cōspectu tuo inquirēt de his
quos perdidisti. Cum ergo sis iustus:
iuste omnia disponis: p̄m qz qui nō de/
bet puniri cōdemnas et extēti estimas
a tua virtute. Virtus enim tua iusticie
initium est, et ob hoc q̄ omniū dñs es
omnib⁹ te pcere facis. Virtutē enim
ostendis tu, qui nō crederis esse in vir/
tute cōsummatus, et hos qui te nesciunt
in audacia traducis. Tu aut dñator vir/
tutis cū trāquillitate iudicas, et cū ma/
gna reverentia disponis nos. Subest
enī tibi cū volueris posse. Docuisti enī
populū tuū p talia opa: qm̄ oportet ius/
titum esset humanū et bone spei fecisti fi/
lios tuos: qm̄ iudicādas locū in pec/
catis pnie. Si enī inimicos seruorum
tuoz et debitos morti cū tanta crucia/
sti attentōe et liberasti dans tempus, et
locū p q̄ possent mutari a malitia cum
quāta diligētia iudicasti filios tuos q/
rum parētib⁹ iuramenti et puentōes de/
disti bonap̄ pmissionū. Cum ergo das
nobis disciplinā inimicos nostros mul/
tipliciter flagellas vt bonitatē tuā cogi/
temus iudicātes, et cum de nobis iudi/
catur speremus misericordiā tuā. Enī
et illis qui in vita sua insensate et iniu/
ste p̄ixerūt: per hec que coluerunt dedi/
su summa tormenta. Etenim in erto/
ris via diutius errauerūt deos estimā/
tes hec que in animabus sunt superua/
cua infantū insensatoz more viuētes
Propter hoc tāq̄ pueris insensatis iu/
dicium in terisum dedisti. Qui aut in
ludibrijs et increpationib⁹ nō sunt cor/
recti: dignū dei iudiciū expti sunt. In
his enī que patiebant moleste ferebāt
in quib⁹ patiētes indignabantur. Per
hec quos putabant deos in ip̄is cū ex/
terminarent vidētes illū quē oīm ne/
gabāt se nosse: verum deū agnouerūt.
Propter qd et finis cōdemnatōis eos
rum veniet sup illos.

XIII

Sapientia

Alii sunt autem omnes homines
v in quibus non subsistit scia dei et de
his que videntur bona non po
tuerunt intelligere eum quod est. neque opibus at
tendentes agnoverunt quod esset artifex: sed
aut igne. aut spissi. aut citatuz aeris. aut
gyrum stellarum. aut numinam aquam. aut sole
et lunam rectores orbis terrarum deos pu
tauerunt. Quorum et si specie delectati de
os putauerunt: sciant quanto his dominator
eorum speciosior est. Speciei enim genera
tor hec oia constituit. Aut si virtute et op
era eorum mirati sunt: intelligat ab illis
quoniam quod hec fecit fortior est illis. Et magni
tudine enim speciei et creature. cognoscibiliter
poterit creator hoc videri. Hoc
enim adhuc in his minor est credula. Et hi
enim fortasse errant deum querentes et volen
tes inuenire. Etenim cum in opibus illis con
uersentur inquirunt et persuasus habent. quoniam
bona sunt que videntur. Iterum autem nec
hunc debet ignorari. Si ei tamen potuissent
scire ut possit estimare seculum. quoniam hu
ius domini non facilius invenierunt. Infes
tates autem sunt et inter mortuos ipsorum il
lorum est. quod appellauerunt deos opera manuum
homini: aurum et argentum artis inuentio
ne. et similitudines animalium: aut lapide inu
tile opus manus antique. Aut si quis arti
fex faber de filia lignum rectum secuerit. et
huius docte eradat oem corticem. et arte
sua versus diligenter fabricet vas inutile
in conversatione vite. reliquias autem eius
opus ad preparationem esse abutatur. et reli
qui hunc quod ad nullos versus facit. lignum
curuum et verticibus plenum sculptat diligenter
per vacuitatem suam. et per scientiam sue ar
tis figuret illud. et assimilet illud ima
gini hominis. aut alicui ex animalibus illud com
paret: pliniens rubrica. et rubicundus
facies fuso colore illius. et oem macu
lam quod in illo est pliniens. et faciat ei di
gnam habitationem. et in pariete ponens il
lud. et confirmans ferro ne forte cadat. per
spices illi scies quoniam non potest adiuvare
se. Imago enim est. et opus est illi adiu
torium. et de substancia sua. et de filiis suis
et de nuptiis. rotum facies inquit. Non

erubescit loqui cum illo qui sine anima est. et
per sanitatem quidem infirmum deprecatur. et per
vitam rogat mortuum. et in adiutorium ins
titutum invocat. et per itinere petit ab eo quod
ambulare non potest. et de acquirendo et
de opando et de omnibus rebus eueteru petit ab
eo quod in omnibus est inutilis.

XIII

Terum aliud nauigare cogitans
i et per seruos fluctus iter facere
incipiens: ligno portante se: fragi
lius lignum invocat. Illud enim cupiditas
acquirendi excogitauit: et artifex sapiens
tia fabricauit tua. Tua autem pater pru
dencia ab initio cuncta gubernat. quoniam te
disti in mari viam. et inter fluctus se
mita firmissimam: ostendens quoniam potens
es ex omnibus sanare. etiam si sine rate
aliquis adeat mare. Sed ut non essent
vacua sapientie tue opera: propter hoc etiam
et exiguo ligno creditur homines alias suas
et transeunt es mare per tam liberati
sunt. Sed et ab initio cum periret supbi gi
gantes: spes orbis terrarum ad ratam co
fugiens: remisit seculo semem nativitatem
que manu tua erat gubernata. Benedic
tum est enim lignum per quod sit iustitia.
Per manus autem quod sit idolum maledic
tum est et ipsum. et qui fecit illud. quod ille
quidem operatus est: illud autem cum esset fra
gile. deus cognominatus est. Similiter
autem odio sunt deo. impius et impietas
eius. Etenim quod factum est cum illo qui
fecit. tormenta paties. Propter hoc et
in idolis nationum non erit respectus quoniam
creature dei in odiis facte sunt et in tes
tatione anime hominum et in muscipulam
pedibus insipientium. Initium enim fornici
catonis est exquisitio idolorum. et adin
uentio illorum corruptiorum est. Neque
enim erat ab initio: neque erunt in perpetuum.
Supuacitas enim hominum hec adinuen
it in orbem terrarum. et ideo breuis illo
finis est adinuentus. Acerbo enim luctu
dolens pater rapti cito sibi filij fecit ima
gine: et illum quod tunc quasi homo mortuus fue
rat. nunc tanquam deum colere cepit et consti
tuat inter seruos suos sacra et sacrificia.
Deinde interueniente tempore. pualesce

antiqua cōsuetudine. hic error tāq̄ lex
custoditus est. et tyrānoꝝ imperio cole-
banꝫ figmēta. Et hōs quos in palā ho-
mines honorare n̄ poterāt ppter hoc q̄
lōge essent: a lōginquo figura eoz alla-
ta euidentē imaginē regis. quē honora-
re volebāt fecerūt. vt illū qui aberat tā-
q̄ pñrem colerēt sua sollicitudine. Pro-
uexit aut ad hōꝝ culturā t hōs q̄ ignora-
bant. artificis eximia diligētia. Ille enī
volēs plus placere illi q̄ te assumpſit e/
laborauit arte sua vt similitudinē i me-
lius figuraret. Multitudo aut hōim ab-
ducta p specie opis: eū qui ante tps tā-
q̄ homo honoratus tuerat nūc deū esti-
mauerūt. Et hec fuit vite humane de-
ceptio. qm̄ aut effectui aut regib⁹ deser-
vietes hōies. m̄cōmunicabile nomē la-
pidibus t lignis imposuerūt. Et non
sufficerat errasse eos circa dei scientiā
s t in magno vñetē t scie bello: tot t
tā magna mala pacē appellāt. Aut enī
filios hōos sacrificātes. aut obscura la-
crifia faciētes aut isanie plenas vigili-
as habentes neq̄ vitam neq̄ nuptias
mundas iā custodiūt: sed et alius aliū
p̄inuidiā occidit. aut adulterā p̄tristat
et oia cōmixta sunt. sanguis. homicide
um. furtū et fictio. corruptio t infideliti-
as. turbatio t piurū: tumultus. bono
rū dei immemoratio. aīaz inqñatio. nati-
vitatis immutatio. nuptiarū incōstan-
tia. inordinatio mechie t impudicitie.
Insandoꝝ enī idoloꝝ cultura oīa mali-
cā est t iniūt t finis. Aut enī dū letant
insaniunt. aut certe faticināt falsa. aut
viuūt inuste. aut piurant cito. Dū enī
cōfidunt in idolis q̄ sunt sine aīa male
iurātes noceri nō sperant. Ulraq̄ er-
go illis eueniēt digne: qm̄ male tense-
rūt de teo attendētes idolis. et iuraue-
runt inuste in idolo p̄temnētes iustici-
am. Nō enī iuramentū est virtus: sed
peccantiū pena pambnlat sp̄ in iustorū
preuaricationē.

XV

Glānt deus nōster. suauis t ve-
rus es: patiēst in misericordia
dilponēs oia. Etenī si peccave-

rimus tui sumus. sciētes magnitudi-
nē tuā. et si non peccauerimus: scimus
qm̄ apud te sumus p̄putati. Nosse enī
te p̄summata iusticia est. t scire iusticiā
et virtutē tuā. radix est immortalitat̄.
Nō enī in errore induxit nos hōim ma-
le artis excogitatio nec vmbra picture
labor sine fructu. effigies sculpta p vari-
os colores. cuius aspectus dat insensa-
to cōcupiscentiā. et diligit mortue ima-
ginis effigiē sine aīa. Oloꝝ amatores
digni sunt morte: q̄ spem hñt in talib⁹
et q̄ faciūt illos. et q̄ diligūt. et q̄ colūt.
Sed et figulus mollē terrā premēs la-
borioſe fingit ad v̄sus nōs vnumqđō
vas. et de eodē luto fingit q̄ mūda sunt
in v̄sum vasa. et silt que his sunt p̄ ras-
ria. Hōꝝ aut vasoꝝ q̄s sit v̄sus: audet ē
figulus. Et cū labore vano deuz fingit
de eodē luto. ille q̄ pauloāte de terra fa-
ctus fuerat. et post pusillum reducit se
vñ acceptus est. repetitus aīe debitum
quā habebat. Sed cura ē illi nō q̄z lato-
raturus est: nec qm̄ breuis illi vita est:
sed cōcertat aurifib⁹ et argētarijs. sed
et erarios imitaſ. et glozā prefert. qm̄
res supuacuas fingit. Linis est enī cor-
eiūs et terra supuacua spes illius et lu-
to vilior vita eiū: qm̄ ignoratuit qui se
finxit. et q̄ inspiravit illi aīam q̄ opaf.
et q̄ insufflavit ei spiritū vitale. Sed t
estimauerūt lusum esse vitam nostrā.
et cōuersationēm vite cōpositam ad lu-
crum et oportere vñdecunq̄ etiam ex
malo acquirere. Hic enim scit se super
oēs delinquere: q̄ ex terre materia fra-
gilia vasa et sculptilia fingit. Nōs enī
insipiētes et intellices supra modū aīe
sue supbi sunt inimici p̄pli tui. et impe-
rantes illi: quoniā oia idola nationū de-
os estimauerūt quib⁹ neq̄ oculorū vi-
sus est ad videndum. neq̄ nares ad p̄-
cipiendū spiritum. neq̄ aures ad audi-
endum: neq̄ digitū manuum ad tractā-
dum: sed et pedes eoz pigri ad ambulā-
dū. Nō enī fecit illos. t qui spiritū mu-
tuatus est: s finxit illos. Nō enī sibi
filem hō poterit deū fingere. Cū enī sic

Sapientia

mortalis mortuum fngit maibz inis
quis. Melior enī est ipē his q̄s colit. qz
ipē quidē virit cū esset mortalis: illi au
tem nū. Sed et aialia miserrima co
lunt. Intenisciā enī cōparata his illis
sunt deteriora. Qz nec aspectu aliquis
ex his aialibz luna p̄t conspicere. Effus
gerunt autē dei laudem et benedictio
nem eius.

XVI

Propter huc et his similia passi
p̄t sunt digne tormenta et p̄ multi
cudine bestiarū exterminati sūt
Pro quibz tormentis vñ disposuisti po
pulū tuū: quibz dedisti cōcupiscentiaz
delectamēti sui nouū saporē escā parās
eis origometrā. vt illi quidē cōcupiscē
tes escā. ppter ea que illis ostēsa et mis
sa sunt. etiam a necessaria cōcupiscentia
auerterent. Hi autē in breui inopes
facti nouā gustauerūt escā. Oportebat
enī illis sine excusatōe quidē supueni
re interitū exercentibz tyrannidē: his
autē tñ ostendere quemodū inimi
ci eoz exterminabant. Etenī cum illis
supuenit seuia bestiarū ira: morsibz per
versorū colubroz exterminabant. Sed
nō in pperitū tua ira p̄mansit: s̄ ad cor
ceptionē in breui turbati sūt: signū ha
bentes salutis. ad cōmemorationē mā
darū legis tue. Qui enī cōuersus ē non
p̄ hoc qd̄ videbat sanabaf: sed p̄ te oīm
sauvatore. In hoc autē ostendili inimi
cis tuis: qz tu es qui liberas ab oī ma
lo. Illos enim locustarū et muscarum
occiderūt morsus. et nō est iniēta sani
tas aīe illorum: quia digni erāt ab hu
iūmodi exterminari. Filios autē tuos
nec draconū nec venenatorū vicerunt
dentes. Misericordia enī tua adueniēs
sanabat illos. In mēoria ei sermonuz
tuorū exterminabant. et velociter sana
bant: ne in altā incidentē obliuionē nō
possent tuorti adiutorio. Etenim neqz
herba neqz malagma sanavit eos s̄ tu
dñe sermo qui sanat oīa. Tu es dñe q
vite et mortis habes potestatē. et tedu
cis vscbz ad portas mortis et reducis. Hō
autē occidit quidē p̄ maliciā aīam suā.

et cū exierit spūs nō reuertef. nec reuo
cabit aīaz que recepta est: s̄ tuā manū
effugere impossibile est. Negantes enī
nosse te imp̄j p̄ fortitudinē brachij tui
flagellati sunt nouis aquis et grādinibz
bus et fluuijs psecutionē passi. et p̄ ignē
cōsummati. Qd̄ enī mirabile erat: in
aq̄ q̄ oīa extinguit: plus ignis valebat.
Cū index ē enī orbis iustorū. Quodā enī
tpe manuētabat ignis: ne cōburerent
que ad impios missa erāt aialia. sed vt
ipi vidētes scirēt: qm̄ dei iudicio patiū
tur psecutionē. Et quodā tēpore in aq̄
supra virtutē ignis exardebat vndiqz
vt iniquā terre nationē exterminaret.
Pro quibz angelorū esca nutriuisti po
pulū tuū. et paratu panē de celo p̄stiu
sti illis sine labore. om̄ie delectamentū
in se habentē: et omnis saporis suacita
tem. Substantiā enī tuā et dulcedinē
tuā quā in filios habes ostēdebas: et de
seruiens vniuersitibz voluntati. Ad qd̄
quisqz rolebat cōuertebas. Nix autē et
glacies sustinebant vim ignis et nō ta
reicebat: vt scirent qm̄ fructus inimi
corū exterminabat ignis ardēs in gran
dine et pluvia coruscās. Hoc autē iterū
ne nutritiē iusti. ignis etiā sue virtu
tis oblitus est. Creatura enī tibi facto
ri deseruīt exardelcit in tormentū ad
uersus iniustos. et leuior fit ad benefa
ciendū. p̄ his q̄ in te cōfidūt. Propter
hoc et tūc oīa trāfigurata oīm nutrici
gratia tue deseruebat ad voluntatem
ez q̄ a te desiderati sunt: vt scirēt filij
tui q̄s dilexisti dñe: qm̄ nō nativitatis
fructus pascūt hōies: sed sermo tuus
hos q̄ in te crediderint: conseruat. Qd̄
enī ab igne nō poterat exterminari. sta
tim ab exiguo radio solis calefactū ta
bescebat. vt notū oībz esset: qm̄ oportet
preuenire solē ad benedictionem tuā.
et ad ortū lucis te adorare. Ingrati eī
spes tanqz hybernalis glacies tabescet et
disperiet tanqz aqua supuacua.

Agna sunt enī iudicia XVII
m̄ tua dñe. et inenarrabilia verba
tua; ppter hoc idisciplinare aīe

errauerunt. **D**ū enī p̄suasuz h̄nt iniquo
pone dñari nationi sancte; vinculis te
nebrarū et lōge noctis cōpediti, inclusi
sub tectis fugitiui, p̄petue p̄uidētie ia-
cuerūt, et dū putant se latere in obscu-
ris peccatis, tenebrolo obliuionis rela-
mento diūpsi sunt, pauētes horrede, et
cū ammiratōne numia p̄turbati. Necz
enī q̄ cōtinebat illos speūca sine timo-
re custodiebat, qm̄ sonit? descendēs p̄-
turbabat illos, et p̄sonē tristes illis ap-
parētes; pauorē illis p̄stabat. Et ignis
quidē nulla vis poterat illis lumē p̄be-
re; p̄o tyderū limpide flāme illumina-
tūt illā noctē horrendā. Eippare

cū illis subitanē ignis; timore ple-
nus, et timore p̄cussi illius q̄ nō videba-
tur facie est; mabat deteriora esse q̄ vi-
debant, et magice artis appositi erant
teritus, et sapientie gloria correptio cū
cōtumelia. Illi enī qui p̄mittebant ti-
mores et p̄turbatōnes expellere se ab
aia languete; hi cū terisu pleni timore
languebāt. Hāz si nihil eos ex mōstris
p̄turbabat; trāsitu aīaliū et serpentū si
bilatōne cōmoti, tremebūdi p̄ibant, et
aerē quē nulla rōne q̄s effugere posset
negātes se videre. Frequēter enī p̄oc-
cupat pessima: redarguēte p̄scia. Cum
sit enī timida neq̄cia: data est i oīm cō-
demnationē. Semp enī p̄sumit seuia
p̄turbata p̄scia. Nihil enī est timor ni-
si p̄sumptonis adiutoriū; pditio cogita-
tionis auxiliop. Et dū ab intro minor
est expectatio: maiorē putat potentiaz
ei? cause de q̄ tormentū p̄stat. Illi aut
q̄ in potentē venere noctē et ab infimis
et ab altissimis supueniente, eundē so-
mnū dormientes aliquā mōstrop exagita-
bant timore, aliquā aie deficiebat tradu-
ctōe. Subitanē enī illis et inspirat? ti-
mor supuenerat. Deinde si quisq̄ ex il-
lis decidisset; custodiebat i carcere sine
ferro reclusus. Si enī rusticus q̄s erat
aut pastor, aut agri laboz oparius p̄oc-
cupat? esset; ineffugibile sustinebat ne-
cessitatē. Una enī catena tenebraz oēs
erāt colligati. Sive sp̄hs sibilans aut

inter sp̄sos arboz ramos cuiū sonus
suavis, aut vis aque decurretis numiū
aut sonus validus precipitariū petraz,
aut ludentium aīaliū curius inuisus,
aut mugietū valida bestiaz vox, aut re-
sonās de altissimis mōtibz echo, deficiē-
tes faciebat illos p̄ timore. **O**is enī or-
bis terraz limpido illuminabaf lumē
et nō impedivit opibz p̄tinebat. Solis
aut illis luppenita erat grauis nox; ima-
go tenebraz q̄ luperuentura illis erat.
Ipsi ergo sibi erat grauiores tenebre.

Auctis aut tuis ma **XVIII**

s p̄ma erat lux, et hoc quidē vocē
inimici audiebat: iż figurā nō
videbāt. Et quia nō et ip̄i eadem passi
erāt, magnificabāt te: et qui aīi lesi erāt
qz nō ledebanf, grās agebat tibi, et vt
esset differētia: te dēum petebāt. Pro/
pter qd̄ ignis ardente columnā ducez
habuerūt ignote pie, et solē sine leitura
boni hospitū p̄stitisti. Digni quidez illi
carere luce et pati carcerē tenebrarūz
q̄ inclusos custodiebat filios tuos, per
quos incipiebat incorruptū leḡ lumē
seculo dari. Cum cogitarē iuliorū oc-
cidere infantes, et vno exposito filio iż
liberato in traductōne illoz multitudi-
nem filiorū abstulisti, et pariter illos p̄
didisti in aqua valida. Illa enī nox aīi
cognita est a patribo nōis: vt vere scien-
tes quibz iuramētis crediderūt anīeq̄o-
res essent. Suscepta est aut a populo
tuo sanitas quidē iustoz, iniustoz autē
exterminatio. Sicut enī lesisti aduer-
sarios nostros; sic et nos p̄uocans ma-
gnificasti. Absconde enī sacrificabant
iusti pueri bonoz; et iusticie legē in con-
cordiam disposuerūt similiter bona et
mala percepturos iustos patri oīm de-
cantates laudes. Resonabat aut incō-
ueniēs inimicoz vox, et flebilis audie-
bat planctus ploratoroz infantū. Simi-
li aut pena seruus cū dño afflictus est,
et popularis homo regi similia passus.
Similiter ergo oēs vno nomine mo-
ris mortuos habebant innumerabiles
Nec enī ad sepeliendū viui sufficiebat

Sapientia

quando yno momēto que erat preclarior natio illorum exterminata est. De oīb̄ enī nō credētes ppter bñficia: cū cū primū fuit extermīnū primogenitorū sp̄pōndērū p̄līm dei se esse. Cū enī quietū silentiū cōtineret oīa et norū in suo cursu mediū iter haberet. oīpo; tens sermo tu? dñe exiles de celo a regalib; sedibus durus debellatorū i mediam extermīnij terrā p̄siliuit: gladius acutus insimulatū imperiū tuū portās et stans repleuit oīa morte: et vsc̄ ad celū attingebat stans in terra. Lūc cōtinuo ysis somniorū malorū turbauerū rūt illos et timores supuenēt insperasti. Et ali? alibi piectus semiviuus p̄p̄t quā moriebat cām demōstrabat morte. Collisiones enī q̄ illos turbauerūt hec p̄ monebat ne insciū quare mala patiebātur: perirent. Letigit aut̄ tunc et iustos tentatio mortis: et cōmotio in heremo facta est multitudinis: sed nō diu p̄mā sit ira tua. Properas enī homo sine q̄ rela deprecari p̄plis p̄ferens seruitus tis sue scutū orationē: et per incensum deprecationē allegans resūtit ire. et finem imposuit necessitati: ostendēs qm̄ tuus es famulus. Elicit aut̄ turbas nō in virtute corporis nec armatura potestie: sed p̄t̄ illū qui se vexabat subiecit iuramēta parentū et testanentū cōmemorans. Cum enim iam aceruatim cedissent sup alterutru mortui: interstitit: et amputauit imperū. et diuisit illā q̄ ad viuos ducebat viā. In reste enim ponderis quā habebat: tot̄ erat orbis terrarū: et parentū magnalia in q̄ttuor ordīnib; lapidū erāt sculpta. et magnificētia tua in diadematē capitī illius scripta erat: his aut̄ cessit q̄ extermīnabat et hec extimuit. Erat enī sola tentatio ire sufficiens.

XIX

Op̄ijs aut̄ vsc̄ i nouissimū si ne mia ira supuenit. Presciebat enī et futura illoꝝ: qm̄ cum ipi p̄misſent ut se educerēt. et cū magna solitudine p̄misſent illos p̄sequēbatur illos penitētie accus. Adhuc enī

inter manus habentes luctū. et deplo rantes ad monumēta mortuorū. aliā si bi assumpserūt cogitatōz insciētie. et q̄s rogātes piecerāt: hos tanq̄ fugitiuos p̄quebanū. Ducebat enī illos ad hūc finē digna neceſſitas: et horū que accide rāt cōmemorationē amittēbant: vt q̄ deerāt tormentis. replete punitio. et po pulus quidē tu? mirabiliter trāſiret illi autē nouā mortē inuenirēt. Ois enī creatura ad suū genus ab initio refigu rabat deseruīes tuīs p̄ceptis: vt pueri tui custodirēt illesi. Nā nubes casira eo rū obūbrabat. et ex aq̄ q̄ ante erat terra arida apparuit. et in mari rubro via si ne impediſtēto. et cāpus germinās p̄ p̄fundō nimio p̄ quē oīs natio trāſiuit q̄ tegebat tua manu vidētes tua mirabilia et mōstra. Tanq̄ enī equi depauērūt escā: et tac̄ agni exultaueūt magnificātes te dñe q̄ liberasti illos. Memores ei adhuc eoz q̄ in incolatu illoꝝ fas cta fuerāt. quēadmodū p̄ natōe aialū eduxit terra muscas. et p̄ piscibus eru ctauit fluvius multitudinē ranas. No uissime aut̄ viderūt nouā creaturā cui uim: cū abducti cōcupiscētia postulaue runt escas epulatōis. In allocutione enī desiderij ascendit illis de mari ortis gometra. et vexationes peccatorib; su peruererūt nō sine illis q̄ an̄ facta erāt argumētis p̄ vim fluminū. Juste enī patiebāt scđm suas nequitias. Etenī detestabiliorē inhospitalitez institue runt. Alij quidē ignotos nō recipiebāt aduenas: alij aut̄ bonos hospites in ser uitū redigebāt. Et nō solū hec sed et alijs quidē respectus illoꝝ erat: qm̄ in uiti recipiebāt extraneos. Qui aut̄ cū leticia receperūt hos qui eisdē v̄si erāt institutis: seuissimis affixerunt volo ribus. Percussi sunt autem cecitate. sicut illi in forib; iusti cum subitaneis coopti essent tenebris. Unusquisq; transiit ostiū sui querebat. In se enim elementa dum conuertuntur: si cut in organo qualitatis sonus immu tatur et omnia suum sonum custodiūt

Unde estimari ex ipso visu certo potest.
Algestia enim in aquatica conuertebantur.
et quecumque erant natantia in terra trahabantur.
Ignis in aqua palebat supra suam virtutem.
et aqua extinguebat naturae obliuiscerat.
Flame ex contrario corrumpibili animalium non perauerunt carnes
coambulantium: nec dissoluebant illam
que facile dissoluebatur sicut glacies locum eius.
In omnibus enim magnificasti populum tuum domine et honorasti.
et non despexit in omni tempore et in omni
loco asiliens eis.

Explicit liber Sapientie. Incipit prologus libri Iesu filii syrach qui Ecclesiasticus appellatur.

Ultorū nobis et magnorū
per legē et prophetas aliorū quod se
cuti sunt illos sapientia demoni
strata est: in quibus oportet laudare
israel doctrine et sapientie causa: quod
non solum ipsos loquentes necesse est esse
peritos: sed etiam extraneos posse et di-
stinctos et scribentes doctrinam fieri.
Eius meus iesus postquam se amplius de-
dit ad diligentiam lectoris legis et prophetarū
et aliorū librorū quod nobis a parentibus no-
stris traditi sunt. voluit et ipse scribere
aliquid hoc quod ad doctrinam et sapientiam perti-
nent ut desiderantes discere et illos piti-
fieri. magis magisque attendat aīo. et co-
firment ad legitimā vitā. Mortuorū itaque
venire vos cum benivolentia. et attentio
re studio lectionē facere. et venia habe-
re in illis in quibus videmur sequentes
imaginē sapientiae. et deficere in verbis cō-
positōne. Nam deficiet verba hebraica quā
fuerint translata ad alterā linguā. Non
aut solum hebrei: sed et ipsa lex et prophetae. cete-
raque aliorū librorū non parvā habent dis-
tinguentiam quā inter se dicuntur. Nam in octa-
uo et tricesimo anno tempore Ioholomei
euergetis regis postquam pueri in egyptū
et cum multū tempore ibi fuisse. iuueni ibi
libros relictos non puer neque cōtempnē
de doctrine. Itaque bonū et necessariū

putauit et ipse aliquā addere diligentiam
et labore interpretandi librū istum. et
multa vigilia attulit doctrinā in spacio
temporis ad illa que ad finē ducunt librum
istum dare. et illis qui volūt animū insi-
tendere et discere quemadmodū oportet
instituere mores qui secundū legem
domini pposuerint vitā agere.

Explicit prologus. Incipit liber
Ecclesiasticus Capitulū I

Rnis sapiē

tia a domino deo est. et cum
illo fuit semp. et est ab
eum. Arenaz maris et
piuue guttas et dies
seculi quod dinumeravit. Altitudinem ce-
li et latitudinem terre et profundum abyssi
quis dimensus est. Sapientia dei pre-
cedente omnia quis inuestigavit. Mori-
or omnium creatarum est sapientia: et intellec-
tus prudentie ab eo. Fons sapientie
verbū dei in excelsum. et ingressus illius
mandata eterna. Radix sapientie cui res
uelata est. et astutias illius quod agnouit
Disciplina sapientie cui reuelata est et
manifestata. et multiplicationē ingre-
sus illius quis intelligentia. Eius est ali-
tissimus. creator omnium opotēs. et rex po-
tentis. et metuendus nimis: sedēs sup
thrōnum illius et dominas deus. Ipse crea-
vit illa in spiritu sancto. et vidit et divi-
nerauit et mensus est. Et effudit illam
super omnia opera sua. et super omnē carnem
et in datū suum. et prebet illa diligenti-
bus se. Timor domini gloria et gloriatio et
leticia et corona exultatōis. Timor domini
delectat cor. et dabit leticiā et gaudi-
um in longinū diez. Timenti dominū
bene erit in extremis. et in die defunctō
nisi sue benedicet. Dilectio dei honora
bilis sapientia: quibus autes apparuerit
in visu. diligunt eam. in visione et in
agnitione magniarum suorum. Initium
sapientie timor domini. et cum si-
delibus in vulva cōcreatus est. et cum